

[Arbejdsministeren]

forløbet, at man kan komme ud for at skulle løfte eller bære på en bestemt måde, og hvor meget solen skinner ind ad vinduet, afhænger jo af, om man sidder i en ny eller en gammel kontorbygning, og ikke så meget af, hvilken form for uddannelse man har.

Hr. Bo Kristensen var inde på, at der måtte være en balance mellem den private og den offentlige sektor, og det mener jeg er meget rigtigt. Jeg mener, at man bør sørge for den samme arbejdsmiljøbeskyttelse for alle lønmodtagere, uanset om de er ansat i den private eller den offentlige sektor, og at det ikke må være dér, skillelinjen ligger. Der bør være en ligeværdig miljøbeskyttelse, og man bør se på de konkrete problemer.

Endvidere var hr. Bo Kristensen inde på, at det skulle være noget af et problem, at man gav godt 15 pct. dispensationer fra hovedbekendtgørelserne. Sådan opfatter vi det faktisk ikke, for det, man prøver på, er at lave en så smidig ordning som overhovedet muligt. Nu er arbejdsmiljøloven jo en rammelov, som jeg tidligere har sagt jeg var stor modstander af. Men nu har vi jo altså sådan nogle bekendtgørelser, og så skal man altså prøve på at få en smidig administration, således at de kan virke ude på de enkelte virksomheder. Derfor er det vel også rimeligt, at der forekommer et antal dispensationer med henblik på at få en så smidig administration, at man tilfredsstiller både lønmodtagere og arbejdsgivere.

Hr. Bo Kristensen var også inde på nogle betragtninger om arbejdstilsynets personalevækst, som selvfølgelig er steget, efter at man har vedtaget arbejdsmiljøloven. Dertil må jeg sige, at det, man laver i arbejdstilsynet, ikke alene er sagsbehandling, men også mange andre ting. Det er udarbejdelse af nye regler, og det er undersøgelser af, om man skal gøre det ene, det andet eller det tredje. Det er informationsarbejde, og det er forskningsarbejde. Det tror jeg vi må tage i betragtning, når vi ser på de arbejdsfunktioner, som medarbejderne i direktoratet for arbejdstilsynet udfører.

Hr. Svend Heiselberg understregede, at det var meget væsentligt med et samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter på dette område, og at man også burde have tekniske metoder til at løse problemerne i forbindelse med regelsanering, og det er vi jo enige i.

Hr. Ole Henriksen var noget kritisk, for han sagde: hvad har regeringen egentlig gjort? Hvad har den gjort for dem, der arbejder med elevatorer, med kloakker og med maling? Bare jeg så kunne læse det sidste, jeg havde skrevet, for det var også en af plusfaktorerne. Ja, for kloakarbejderne kommer der altså en kloakbekendtgørelse, for malerne er der kommet to malerbekendtgørelser. Jeg tror, her står laboranter, der arbejder med kemiske opløsningsmidler, og de er også omfattet af bekendtgørelsen om stoffer og materialer.

Jeg er naturligvis også enig i, at vi skal have en regelsanering, for jeg kommer også med forslag om det. Nogle af de regler, vi har, er forældede, er for stive og er for uforståelige for folk. Derfor vil det være mere hensigtsmæssigt at lave én regel i stedet for 10 og skrive den på et forståeligt dansk, så brugerne kan forstå den, end det er at vide-reføre nogle andre regler.

Hr. Ole Henriksen var endvidere inde på, at man, når man skulle se på, hvordan det danske arbejdsmiljø fungerede i forhold til udlandet, sammenlignede os med de nordiske lande, USA og Vesttyskland, idet hr. Ole Henriksen spurgte, hvorfor man ikke i stedet sammenligner med EF-landene.

Vi sammenligner os altså traditionelt med de nordiske lande på en lang række områder. I øvrigt efterlyste hr. Steffensen et større nordisk samarbejde på arbejdsmiljøområdet. Det, der står i redegørelsen, er faktisk, at det nordiske arbejde, selv om det måske er mere uformelt i sin struktur, egentlig er fastere, når det drejer sig om dette område. Vi sammenligner os faktisk med de lande, som har et højt niveau på det arbejdsmiljømæssige område.

Hr. Ole Henriksen brugte meget af sin talletid på at sige, at Danmark gennem sit EF-medlemskab skal stoppe for sin udvikling på arbejdsmiljøområdet, indtil Grækenland og Italien – jeg tror, det var de lande, hr. Ole Henriksen nævnte – kommer op på samme niveau som Danmark. Det, man laver på EF-plan, er minimumsregler, det går ikke på standard, men på direktivernes krav. Det forhindrer ikke, at Danmark har strengere nationale krav. Det vil sige, at vi fastholder og højner vores arbejdsmiljøområde. Så der er ikke nogen problemer med hensyn til dette spørgsmål.